

РОЗДІЛ 3 БІОЛОГІЯ ТА УТРИМАННЯ ДЕКОРАТИВНИХ ТВАРИН.

ЕКОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АКВАРІУМНОЇ ІХТІОФАУНИ ЗАХІДНОГО ПОДІЛЛЯ

Щегельський С.М., Кваша В.І.

*Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира
Гнатюка*

Акваріумна іхтіофауна є мікрогідроекосистемою з своїми біологічними та гідрохімічними особливостями, в якій відбувається своєрідне життя живих організмів тісно пов'язаних між собою трофо-симбіотичними, абіотичними, біохімічними зв'язками. Тут важливо і те, що риби вживають кисень, виділяють вуглекислий газ, який необхідний для рослин, а останнім потрібний мул ґрунтового середовища.

Мета досліджень полягала у вивченні еколого-біологічних особливостей акваріумної іхтіофауни у взаємозв'язку її видового складу з абіотичними та ґрунтово-флорестичними факторами.

Видовий склад акваріумної іхтіофауни ми поділили за способом розміщення у ярусах води та температурними режимами: нижньоюрусні (*Hoplosternum toracatum*, *Cotidoras paleatus*, *Ancistrus dolichopterus*) з амплітудою температурних коливань 20-26 °С ; середньоюрусні (*Pterophillum scalare*, *Barbus tetrazona*, *Labio bicolor*) з температурним режимом 22-27 °С; верхньоюрусні (*Brachidanio rerio*, *Xiphophorus helleri*, *Trichogaster lluri*) з температурним режимом в межах 23-27 °С [1,4]. Слід зауважити, що незалежно ярусності існування організмів, такий абіотичний фактор як температура води для всіх видів коливається у межах 20-27 °С, що важливо у симбіотичних зв'язках іхтіофауни.

Важливою ланкою життєвого циклу акваріумної іхтіофауни є біологічне співіснування видів, які поділяються на мирні і агресивні до свого виду або представників інших видів. Мирними у співіснуванні є неони, скалярії, гурами, даніо, коридораси, а агресивними є суматранські барбуси, лабео, які за нашими спостереженнями потребують акваріумів більших розмірів з достатньою кількістю флори [5]. Враховуючи статеве співіснування можна відзначити, що в акваріумах слід тримати на одного самця 2-3 самки виду.

Зауважимо, що на видовий склад і оптимальний рівень життєвого циклу риб акваріуму впливають у значній мірі ґрунтова основа і пов'язана з нею рослинність.

Ґрунт акваріуму є екологічним елементом, або біологічним поживним середовищем мінералізації органіки для нормального росту рослинності. Він

має бути темного фону без загострених країв для запобігання травм низькоярусних риб. Основними компонентами ґрунту використовували крупний кварцевий пісок, дрібну морську гальку, гранітну та базальтову масу діаметром до 7мм для забезпечення нормальної циркуляції води. Товщина ґрунту коливається у межах 3-5 см залежно від розміру акваріуму.

Основними представниками акваріумної рослинності були: кушир темно-зелений (*Ceratophyllum demersum* L.); ехінодорус Ашерсона (*Echinodorus aschersonianus*); анубіас нана (*Anubias barteri* var. nana); криптокорина Вендта (*Cryptocorine wendtii*). Листкові пластинки рослин повинні бути зелені, видовжені, тверді загальною довжиною до 5-15см.

Основними кормами для іхтіофауни були: дафнія, гранульована печінка, трубочник, манка, метелик, які давалися два рази за добу.

Отже, екологія акваріумної іхтіофауни полягає у правильному підході до добору видового складу, ґрунтової основи і флори з повноцінним їх живленням.

Література

1. Бирк М., Гольдштейн Н. Жизнь в аквариуме.- Рига:Звайгзне, 1979. – 230с.
2. Жданов В.С. Аквариумные растения.-М.,Лес. пром-сть, 1981 - 312с.
3. Плонский В.Д. Аквариумные растения. –М., “Аквариум”,2002. - 140с.
4. Романишин Г.Ф. Мишин В.Н. Мир аквариума. – К., Урожай, 1986. – 125с.
5. Frey H. Das Süßwasser Aquarium. - 1979. – 150s.

СТРАТЕГІЇ УТРИМУВАННЯ ДЕКОРАТИВНИХ ТВАРИН В НЕВОЛІ (НА ПРИКЛАДІ ВУХАТОГО ЇЖАКА)

*Шевченко С. М., Тищенко В. М.
Національний аграрний університет*

На сучасному етапі розвитку науки прийнято розрізняти три основні стратегії утримування тварин в умовах неволі, на яких ґрунтується функціонування, зокрема, зоопарків, а саме – природоохоронну, експозиційну і наукову. Критерієм успішного утримання є розмноження і Perezимівля в умовах таких закладів.

Природоохоронна стратегія спрямована на збереження перш за все рідкісних та вразливих видів, які включені до різноманітних Червоних списків і охороняються законом. Закладами, в яких утримуються такі тварини, здійснюється, по-перше, ознайомлення відвідувачів з цими видами і формування відповідного світогляду, а по-друге, такі заклади дають чи не єдиний шанс зберегти ці види та відтворити їх чисельність у природі. Зокрема, вухатий їжак має 1-шу охоронну категорію в Україні [14], його наявність остаточно не